

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn.ª pta.
 A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
 Un any..... 2'60 »
 Per dotzenes..... 0'45 »
 Núm.ª atrassats des 2.ª tom... 0'06 »
 Id. id. des 1.ª tom... 0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
 SI TÈ VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
 (1 any..... 3'25
 Dins España. (3 mesos.... 1'00
 (1 any..... 3'50
 A Ultramar y s' Estrangé..... (3 mesos.... 1'50
 (1 any..... 5'00

SA FÓNT DE LA VILA.

A un d'els números passats d'aquest setmanari vàrem manifesta lo agrahits qu'estavam a s'atenció qu'havia tengut envers de nòltros s' autor d'es projecte de canalisació d'aygos de Ciutat, baix d'es títol *La Gimnesiana*; y es greu que mos sabia el no havé pogut assistí a sa reunió donada per dit señó, perque li hauríam fét presents alguns reparos que tenim a n'aquest projecte, ja qu'ell amistosament y de bona fè té manifestat qu'axí heu desitja.

Aquests reparos convé que se sápigam, y que si son dignes d'essé tenguis en conta s'hi tengan per tothòm; per lo mateix avuy, amb sos millós desitjos del mon, mos ocuparem de sa Fònt de la Vila y de s'aygo que ratja per terme mèdi, suposat qu'aquesta Font, com a propietat qu'es des vecindari de Palma fa més de sis sigles, deu havé d'essé respetada.

A s'Índice des projecte de canalisació publicat per *La Gimnesiana*, referent a aygos potables de Mallorca procedents del torrent de Sant Pere d'Esporlas, hem lletgit un párrafo de sa página 5.ª, que diu lo sigüent:

«Escasés d'aygo a Palma.—Segons »els aforaments oficials practicats per »s'arquitecto municipal Sr. Guasp y pe »s'enginè el Sr. Bofill, d'ordre del »Sr. Alcalde primé, amb fétxa 1 de Setembre del any 1879, correspòn, baix »des supòsit de contení Palma 60,000 »habitants, per cadascun y per dia 6'558 »litros (axó vé a essé mitja jarra d'aygo) »ó sían 4'794 litros per segon en prome- »di, procedents de sa Font de la Vila, »concedida *ad communem utilitatem ci- »vitatís.*»

Axí heu diu aquest párrafo; més nòltros trobám qualque cosa que afagirhi.

Es molt interessant per tothòm, abans de que *La Gimnesiana* comens ses òbres, s'aclarhi sa veritat de s'aygo que dona en promedi sa mencionada Font; per lo mateix mos permetrán els autors del Projecte nou y els sòcis de *La Gimne-*

siana y els señors aforadós qu'han trobat aquest promedi de 4 litros y 794 mililitros, que posèm es séu ditxo en corantena fins y tant qu'hajam aclarit aquest ram, sense apassionament de cap casta y parlant sempre amb números per demostrá sa bõna intenció amb que volèm escloveyá aquest assumto, en bé de tothòm; des públich en general y de sa mateixa societat de sa canalisació.

Sa cantitat de 6 litros y 558 mililitros per habitant y per dia, segons es nòstro conta, vé essé igual a 393 metros cúbichs y 480 litros diaris p'els 60,000 habitants suposats.

393 metros cúbichs y 480 litros per dia, son 16 metros cúbichs y 395 litros per hora; ó sia 273 litros y 250 mililitros per minut; iguals a 4 litros 554 mililitros y un quebrat, per segon. Aquesta partida que mos surt a nòltros, (que mos podèm havé errat en sos contes,) es encara més baixa que sa de 4 litros 794 mililitros que per equivocació, involuntaria sense dupte, consigna s'autó d'es projecte com a promedi de lo que ratja sa Font.

Ara hé; mos ha causat molta novedat qu'els señors aforadós Guasp y Bofill doniu com a promedi de dita Font una cantitat més baixa, més de sis vegades més baixa que sa de 29 litros per segon, que trobáren el mateix día 1 de Setembre de 1879 com a mínima observada de s'aygo que manava de la mateixa Font, durant una temporada tant seca qu'havía moltíssims d'anys que ningú l'hey havia vista tant. Convé per lo mateix sèbre en que quedám. Son 29 litros com a mínima es surtit d'aygo que donava sa Font en dit día, ó son 4 litros y 794 mililitros com a promedi? Dits señós que son persones de ciència, de ilustració y de coneixements, y que ténen práctica y teórica suficients per essé considerats com a primeres espases, podrán dirnos es vertadé resultat d'aquell aforament.

Nòltros desd'ara considerám com a més exacte el mínim de 29 litros qu'el promedi de 4 y pico qu'ha consignat *La Gimnesiana*

Per trobá aquest promedi no basta aforá ó midá una sola vegada s'aygo

que dú sa Font, ni ferhó d una manera poch escrupulosa; s es mesté prenderhó amb punts y amb bores y tirarshi d'enfóra; y a forsa de fé observacions repetides per espay de molts d'anys a n'es mateix uy de sa Font y de posarhi els ciuch sentits, se pòt amb el temps aproximsarsé a concixe un terme mèdi que no's separ molt de la veritat.

Els señors de *La Gimnesiana*, assegurant qu'aquest terme mèdi ó promedi de s'aygo que surt de la Font de la Vila es no més que de 4 litros y 794 mililitros per segon, han patit a n'es nòstro pòbre entendre una gròssa equivocació, y per demostrarloshó d'una manera facil y clara per tothòm mos valdrém dels mèdis mes naturals y que ménos duptes mos pugan cferi.

Averigüem primerament quina es sa cantitat mes pòca d'aygo qu'ha duya a Ciutat sa síquia de la Font de la Vila y podrém axí concixe es terme mínim des séu surtit.

El señó Bouvij, enginè, que va estodiá aquesta Font, mos dona com a caudal més petit observat per éll el de 300 metros cúbichs per hora, que son equivalents a 83 litros y $\frac{1}{3}$ per segon. Aquesta mínima es prop de 17 y $\frac{1}{2}$ vegades mes gròssa qu'es promedi qu'otorgàn es sòcis de *La Gimnesiana*.

S'enginè civil Sr. Estada amb un aforament fét el dia 1.º d'Octubre de 1874, durant una gran sequia, trobá que donava sa Font 350 metros cúbichs per hora que correspònen a 97 litros 217 mililitros per segon; mínima més de vint vegades mes gròssa que sa que dona de promedi aquella Societat.

S'arquitecto municipal Sr. de Fuertes en 10 Setembre de 1876, altre època de gran sequia, trobá que donava una mínima de 382 metros cúbichs per hora que son equivalents a més de 106 litros per segon.

El Sr. Pavía arquitecto provincial y el Sr. Bofill enginè mecánich, en un aforament fét el 17 Joriòl de 1877 en motiu de la gran minva d'aygo esperimentada per la Font, trobáren qu'encara donava 42 litros per segon com a mínima; lo qual es més de 9 vegades

s'aygo qu'estampan els señors de *La Gimnesiana* com a terme mèdi ó *promèdi*.

Aquestes cantitats de 106, 97, 83, 42 y 29 litros que persones competents han aforades y trobades en èpoques de gran escasset d'aygo son totes *minims* de sa Font y molt més altes partides que sa de 4' y pico que com a *promèdi* mos supòsa *La Gimnesiana* aforada per ses mateixes inteligents persones qu'han subministrat aquells *minims*. Una de dues: ó els facultatius aforadós s'han contradit y no han sabut lo qu'es pescavan ó *La Gimnesiana* ha patit un gròs erro de conta que deu havè de rectificá per no perjudicarsè à sí mateixa.

Si entre ses cantitats *minimes* n'hi ha que passen de 100 litros per segon, es clá que sa cantitat mèdia ó des *promèdi* des surtit de s'aygo no podrà baixá de 100 litros y qu'aquest *promèdi* deu havè d'essè al manco més de vint vegades més gròs que el de 4 litros y pico que mos diu *La Gimnesiana*.

Vejem ydò de calculá aquest *promèdi* demunt altres datos per falta d'observacions oficials, encara que coranta añs de coneixements que duym d'aquest manantial mos hajan fèt adquirir sa convicció profunda de qu'es tèrme mèdi de s'aygo que dona no baixa de 500 litros per segon.

A ses galteres de sa síquia que du s'aygo á Ciutat, pròp de s'abeuradó d'Itría, hey ha señodes per sa mateixa aygo varies retxes horisontals que diuen à la vista de qualsevòl per quins punts ha passat en més insistència es nivel de s'aygo per dins sa síquia. Sa primera retxa, sa més alta mos demòstra, una vegada coneguda sa corrent de s'aygo, sa cantitat *màxima* que'n sòl entrá dins Ciutat, y no baixa de mil y pico de litros per segon. Sa síquia, sap tothom que véssa com un pané, y amb una llargaria de síquia d'uns vuyt mil metros creym nòltros que s'en pèrd més de sa mitat de s'aygo, sobre tot en vení plèna; per lo mateix à s'uy de sa Font aquests 1,000 litros d'aygo per segon se pòden calculá en més de 2,000, com á *màximum*. El Sr. Bonvij mos diu qu'aquest *màximum* es de 4,000 metros cúbichs per hora, lo qual dona 1,111 litros per segon. Posèm en números redons que no son més que 1,000 litros, com á *màximum*.

A sa mateixa galtera hey ha señada sa retxa més baixa de totes que mos dona á coneixe s'aygo que vé en ses minves ordinaris de s'estiu, y mos pròva que llavònses sòl dú uns 350 litros d'aygo per segon. Entre 1,000 y 350 es *promèdi* es de 675 litros per segon.

Però nòltros volèm suposá qu'es terme mínim arrib á cèro y à n'aquest cas es *promèdi* entre 0 y 1,000 no pòd essè may es 4 y pico que supòsa *La Gimnesiana*, sinó una cantitat més de cent vegades més gròssa. Axò à s'entrada de Ciutat, que lo qu'es à s'uy de sa Font

tal vegada trobaríam aquest *promèdi* més de doscentes vegades més caudalós que no mos diuen.

Sa retxa més señada de dita galtera qu'está al mitx d'aquestes dues y que més s'ha d'arrambá à n'es terme mèdi que cercám, mos dona à entendre que s'aygo que més ordinariament sòl entrá à Ciutat passa de 700 litros per segon.

Es sèbre quin es es verdadé *promèdi* de s'aygo que dona sa Font es questió d'observacions diaris ó periòdiques per espay de un temps llarch y es coneixe aquest *promèdi* es de gran interés p'el vecindari de Palma, perque estant espòsada sa Font de la Vila à sofrí gròsses aminves, (segons es parè de moltes persones, y es nòstro encara que valga poch) es día que *La Gimnesiana* explòrará ses aygos des torrent de Sant Pere, pare de dita Font; y havent de respetá aquesta Societat, ses aygos d'aquesta Font que ténen amo ja; es una còsa altament interessant es coneixe es verdadé caudal de sa Font de Vila, que com queda demostrat es molt més alt, molt més respetable y d'una importancia cent ó doscentes vegades més gròssa que sa que li supòsa *La Gimnesiana*.

Desitjam à n'aquesta Societat un bòn ècsit en ses séues operacions, y creym qu'ella ha d'está contenta de que nòltros li diguem lo poch qu'hey entenèm dins aquest ram, y que mos ha d'agrahí el que li mostrèm els escuys ahont perilla de naufragá qualque día, perque tòrsi es rumbo per millós y més segures aygos.

PEP D' AUBEÑA.

QUATRE VERITATS A N'ES JUGADÓS.

Si Deu me dona podè
Per acabá aquest escrit
Aqui baix deixaré dit
Des jugadós lo qu'es vè.

Quatre veritats vuy dí
A n'els jugadós d'ofici,
Y à tots aquells que per vici
No s'en saben reprimí.

Concixia un bergantell
Jugadó carta cabal
Que perdía es séu caudal
Y llavò se rèyan d'ell.

No hey ha vici més fatal
Qu'es el vici d'es jugá,
Tots hey van pera goñá
Y molts pèrden es caudal.

Jugadó y calavera
Casi es còsa natural,
Alguns jogan es jornal
Qu'han mesté pe sa pastera.

Gordauvós de jugadó
Quant ha perdut es doblés,
Per ménos de dos dinés
Pegaríam amb un bastó.

Jugadó y essè honrat
Es una còsa molt rara
Des jòch sa deshonra es mare
Y es pare n'es sa maldat.

Y per desgracia el jovent
Es jugadó 'vuy en día,
Y duan per fantasia
Tení pòch enteniment.

Jò en sé un de jugadó
Que casi may ou sa missa,
No l'espanta cap bardissa
Barrera ni politxó.

Cap d'ells ni un minut ni un rato
De pietat han de mereixe;
Lectó, si los vòls coneixe
Escolta bé aqueix retrato:

May se colga més dejorn
Que no sia mitja-nit,
Y qualque pich fa sa nit
Dalt es predissos des Born.

Un jugadó té trabays
Dificilets de passá,
Ell per cada rot que fá
Fá coranta cinch badays.

Si en veys cap que dú es calson
Bruts y sense cap botó,
Digau qu'es un jugadó
Y no cerqueu mes rahons.

Ell sòl aná desiara
Plè de taques y forats
Y dú es cabeys abollats
Qui li tapan mitja cara.

Un jugadó está qu'es esclata
De maldat per tot el còs;
Si guaña no té repòs
Y si pèrt sa rábía el mata.

Ningú pòt tení paciència
Per sufrír un jugadó,
Jò erech qu'es jugá es pitjó
Qu'una plaga ó penitència.

Molts de pichs he sentit dí
«Qui fuitx de Deu fuitx debades».
Jugadó aquestes jugades
Sé cèrt que tendrán mal ff.

Molts de pichs he sentit dí
«Qui mal anda mal acaba»;
Y es jugadó sense trava
Per desgracia heu sòl fé axí.

N'he vists molts d'acomodats
Que jugant han tornats pòbres,
Y ara rès ténen de sòbres
Y van sempre despuysats.

Jò en sé un qu'ará está à sombra
(Y no 's perque haja de plòure)
Perque quant anava à llòure
Feya faltes sense nombre.

Y un'altra dins l'hospital
Sense salut ni doblés
Y tots es séus *cavallés*
Sòls no saben si té mal.

Jugadó si tú sabías
Ses conseqüències des jòch
Jò sé cèrt que molt ni pòch
A jugá may tornaríes.

Ay, desgraciada de dòna
Qui té s' hòmo jugadó,
Molts de pichs vèu es serró
Pensit que cap mica sòna.

Fadrines de bòn casat
Fies d' amo ó de señó
Si en vé cap de jugadó
Daulí carabassa aviát.

Jugadó, estafi ó no estafi,
De la Mòrt s' en va à la bomba
Ademunt sa séua tomba
Posaulí aquest epitafi:

Aquí descansa un bergant
Malcarat y forsarrut
Que tot lo séu ha perdut
Per dins els cafès jugant.

UN EMPLEAT D' ES CARRIL.

QUI 'N VOL DÍ N' HA DE SENTÍ.

En Geròni y En Pau, eran dues flasques que no sabían quina la havían de fé per xasqueyarsè un amb s' altre. Entre ses moltes que se passaren p' es cap, me recòrt de ses dues sigüents:

Un dia de firà En Geròni comprá un gall, y es séu amich l' afiná sense que aquell s' en hagués temut. Còm sabia que passaria per ca-séua amb so gall, per mostrarley, li pará sa sigüent broma:

Cercá tres ó quatre companeros y los digué qu' havían de fé veure à n' En Geròni, qu' es gall qu' havia comprat era una gallina. Advertits axí, se posáren tots à ca-séua.

A dins poch moments, *trup*, vat' aquí En Geròni que s' entregá amb so gall y digué à n' es séu amich:

—¡Vès qui 'n gall: y barato!

—¿Gall? (digué en Pau) es tan gall còm tú.

—¿Ydò, qu' es?

—Una gallina, tonto.

—¿Sí? téns rahó.

Apenas s' havia despedit es des gall, quant encontrantsè amb aquells qu' estavan siulats, enseguida li envesteix un y li digué:

—Geròni: ¿qui tens l'alalt que veitx que dus una gallina?

—S' altre que hòlla (digué En Geròni un poch cremat) es tant gallina còm vòltros.

—¡Uff! aquesta sí que 's hòna, (digué un altre.)

Aquí n' arribá un de fresch y digué:

—Venturosa brega si dú per resultat menjarmós aquesta gallina que dú En Geròni.

Aquí l' hòmo comensá à creure que 's cap li cloquetjava y s' en aná à ca-séua,

tirá es gall (qu' efectivament heu era) demunt una taula y se posá molt trist.

Pòch temps després, En Geròni y En Pau amb sos séus companeros se menjavan amistosament es gall que tant de sus-to li havia donat.

Aveure ara sa revenja de que se valgué el pòbre qu' havia pagat sa festa.

S' en aná à afeytarsè un dissapte à casa d' es séu companero (còm tenia de costum, pues era barbé) y feu apropòsit de no darli sa paga (en aquells temps era un doblé.)

Passaren dies y mes dies; fins qu' à l' últim vengué una nit de fret y fosca que ningú poria trèure es nàs; En Geròni enviá un recado à son amich diguent; que fés favó d' aná à ca-séua de pressa per amor de Deu.

En Pau (ja 'u crech) en dos bots va essé à casa de son amich.

—¿Que tens de nou?

—No rès: te vuy pagá es doblé que te dech.

—¿En aquestes hòres?

—Sí: has de sèbre que d' ensá que mos menjarem es gall-gallina, no sé quin' hora me tròp.

—No rès: ¿vòls beure un poch d' aygo?

—No.

—Ydò, estám cabals. ¿Saps que deya es méu padri? Que, «qui 'n vol dí, n' ha de senti.»

MESTRE GRINOS.

LA SANTA ESPERANSA.

A lo Fill del Etern Pare
Tributèm lo bell cantar,
Que la Iglesia nòstra Mare
Entona amb goix singular.

¡Sabiduria perfecta!
Exida de Deu Altíssim:
Veniu y el camí santíssim
Daumós de Prudència rècta.

¡Oh, Divino Adoná!
Gefe del Gran Israel
Feys qu' observèm en gran zèl
Vòstra lley del Sinái.

¡Oh, Rèl de Jessé frondosa!
Qu' al mitx de la tèrra es nada
Veniu, Esperansa amada,
No tardeu, Vida ditxosa!

¡Oh, Clau del gran Rey David!
Y cetro de tot Israel,
Obriu les portes del Cèl
A lo pecador contrit.

¡Oh, Orient de llum eterna!
¡Sòl resplandent de justicia!
Veniu, llevau la malicia
D' es pecat que mos enlluèrna.

¡Oh, Rey de tota la gent!
Desitjat de tot los mons;
Veniu, salvau las nacions.
Que criareu Omnipotent.

¡Oh, Divino Emmanuel!
Nostrón Rey Legislador!
Veniu, ¡oh, gran Salvador!
Salvaumós, ¡oh, Deu del Cèl!

P. G. F.

CÒSES QUE SON MÉS AMARGUES QUE SA FEL

- 1.ª Es remordiment de consciència.
- 2.ª Es veure patí un inocent.
- 3.ª S' essé despreciat de persones à n' aquí havèm fét molts de favós.
- 4.ª Sa infidelitat d' una espòsa.
- 5.ª Es mals tractos d' un fill.
- 6.ª Ses capritxades d' una *polla* presumida.
- 7.ª Es servi de peaña à un intrús, qu' ocupa un puesto que no li perteneix.
- 8.ª El qu' un pòbre quedi viudo amb tres infants, y que n' hi haja un de dos mesos.

CÒSES QUE SON MALES DE FÉ CREURE.

- 1.ª Qu' hajan fermat may cap cá amb llengonisses.
 - 2.ª Que ningú haja trobada sa Co-rema llarga si li cau un pagaré per à Pasco.
 - 3.ª Que s' amor de sògra y gènre no tenga moltes tàres.
 - 4.ª Que 's *cuernos* y es *polvos* no fassin mitx parey.
 - 5.ª Qu' una allòta (tant si es *polla* com *jamona*) quant li surt un parlit no sàpia dí: *s...t, sí*.
 - 6.ª Qu' es corredós d' accions avuy en dia no mirin es papé de quin coló es.
 - 7.ª Qu' es sigle (19) no sia es sigle des papé.
 - 8.ª Que d' aquest material, no s' en empra molt avuy, fins y tot per forrá caixons, caixes véyes y nòves.
 - 9.ª Que ses monedes d' òr, no s' hajan fetes fujisères.
 - 10.ª Que no sia milló de fé es manllevá doblés, que 's tornarlos.
- Un altre dia veurem si 'n trobarèm més. Comensèm à roegá aquestes per ara.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Hem lletgit un tomèt de poesías *Hojas caidas*, qu' es séu autor Don Juan Benéjam, de Ciutadella, mos enviá sentmós obsequi qu' aghaim. Trobám qu' es títol està malament y hauria de di *Flores caidas* perque son més flòrs que fuyes lo que conté. En quant à ses formes dona que desitjá; però en quant à n' es fondo es hò ferm.

El recomanám à n' els nòstros lectors.

Tots aquests dies passats, encara que Sant Tomas no bagués arribat à Palma, ja hey ha hagut fira per tot y particularment pe sa pòrta de Sant Antoni y camí de Manacor. Allà hauríau vist si hey haguessen estat sa carretera plena de gent que concertava avirám gròs y menut, y arremolinades derrera sa paret des costat, guardes d'endiòts y guardians un derrera s'altre.

Se coneixia à la lleço que tenían fret y fam de doblés perque los donavan barato.

Endiòts de 12 fins en 15 lliures per 8, 9 ó 10 pessetes. ¡Que més voldríau!

Sa plassa no ha esperat que fós Sant Tomás per adornarsé y festeljà sa bossa de tothòm. Ja s' coneixedó qu' hey ha sèt de resetes enguañy comensant p' el mateix Tresò que n' parlá de pagos fa sa rémora.

Anahí y veureu que bé heu han posat. Tendes improvisades amb piano y tot, altres que reparteixen prospèctes en poesia, etc., etc. Lo que no hem sentit enguañy es aquell renou de còrns y esquelles que feyan els atòts à n' els carretés quant anavan à sortí à camí à n' els carros de sa pòrta es día de Sant Tomás dematinada.

Axò vol dí que progressám.

Si ets endiòts haguessen vengut enguañy de s' Indioteria y axí còm preñan redòs derrera sa paret des camí de Manacor l' haguessen hagut de prendre derrera sa d' es camí de Buñòla, hauría estat fácil veure truytes d' endiòts, còsa may vista, mesclada amb qualque indiòt perque segons ha avisat L' IGNORANCIA dues vegades, y aquesta fa tres, aquella paret está per à caure. ¿O vòlen que succeysca lo que succelí s' altre día à n' es camí de sa Vileta?

Es guardes rurals còm que sian cosins germans d' es Municipals y Serenos.

Es temps segueix fret y plové y à sa muntaña cada día s' hi afaigeix néu. Axí mos agrada; que fassa fret y néu ara que n' es s' hora. Enguañy es d' esperá un bòn esplet d' òli, perque ses oliveres están descansades, etsacayades p' els vents del any passat, abaurades per tant de ploure y ara sa néu los haurá mòrt es morbo que tenían y en trèure pareya será una glòria es veurerlès.

Els amos de muntaña pòren está contents per ara.

COVERBOS.

S' altre día s' esfondrà un pònt de tal manera que quedaren completament in-

comunicades ses dues vòres, y s' Ajuntament hey fé posá un lletrero que deya: «*Se prohíbe el paso de carruajes.*»

A una plassa de tòros:

—Juan, ¿no tròbes qu' aquest segon bdu qu' es sortit s' assembla molt à s' homo de na Lletrudis?

—¡Foy! ¿Còm no s' han d' assemblá y son germans de llet?

Hey havia à una ciutat una peste horrosa que deumava es séus habitants. Ses autoritats, resoluéren fé rogatives públiques perque cesás aquell contátge.

A n' aquesta medida s' oposáren fortament una partida d' homos; y preguntantlós perqu' eran d' aquell paré, respogueren:

—Perqu' es una medida descabellada que no podèm consentí en vía ninguna, tots es que tenim sógra.

A N' EL MIÑONET JESUS.

Alegremmós que ja es nat
El miñonet Enmanuel,
Qu' humill ha baixat del Cèl
Per salvá l' humanitat.

Pòbre es el séu bressolet;
Pòbre la séua caseta;
Pòbre es la séua robeta;
¡Eli tot tremola de fret!

Apròp de Jesús está
Sa Mare, Verge Maria,
Amb quina dolsa alegríja
Sobre ella el fa reposá!

¡Ay! miñonet, jò voldría
Fer de mon còr, rich bressol.
¡Vida mia, dolc consòl!
Jò may, may vos dexaría.

Mes, ja que no pùch vení,
Veniu vos dins els méus brassos;
Fermau d' amor nòstros llasos;
No' us separeu mes de mí!

Jò vos daré l' amor méu
Ma vida si la volèu,
Per recompènsa em dareu
La santa glòria de Deu!

UNA SEUVATGINA.

CRIDES.

CALENDARIS DE L' IGNORANCIA.

Se vén à ca els *Hereus d' En Rotger*, Cadena de Cort, n.º 11.

Un calendari... mitja pesseta.

Una dotzena.... un duro.

Cinquanta..... quatre duros.

Hala, correu à compranè, que ja es hora; y vos treuréu es gat d' es sach, si frissau de sèbre lo molt que dú.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Els papagays fan mal de cap.*
SEMBLANSES.—1. *En que n' hi ha de Pascuals*
2. *En que n' hi ha que flán.*
3. *En que dona són.*
4. *En que crema.*

XARADA.....—*Pi-go-ta.*
PREGUNTES.—1. *Gallina-Cavall.*
CAVILACIÓ.....—*Contestí.*
FUGA.....—*Fòra de la vista fóra del pensament.*

ENDEVINAYA.—*Un pòrch mòrt.*

GEROGLIFICH.

P P :: : T 1 D
S A L U D

MESTRE GRINOS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla una peña à un nin?
2. ¿Y una mala modista à una batalla?
3. ¿Y ses dònes à ses tórteres?
4. ¿Y s' òpit à un que xèrra molt y no sap lo qu' es pesca?

PANCHO, PANCHITO Y PANCHOTE.

XARADA

Es méu *primera* es un *quarta*
Per estimar y está *dos*
De tot amor es méu *tres*
En qu' es mir à dins un *tot*.

PREGUNTA.

¿Qual es es milló cayné del mon avuy en día?

CAVILACIÓ.

RUSTILÓ

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE CONSONANTS.

.e.a .a.a .e.a .o.o.

MESTRE GRINOS.

ENDEVINAYA.

Som un ventay. Dins s' hivèrn
A s' homo li allarch es día,
Y en lloch de donarlí fresca
Calor li don qualque mica.

(*Ses solucions dissapte qui vé si som eius.*)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

En Pere: Aquesta glòsa es mala traducció que no pòt aná, fins qu' estiga ben corretgida.
Tinet: Sa séua val pòchs doblés ferm y lo pitjó que no té compostura.

22 DEZEMBRE DE 1883

Estampa d' En Pere J. Gelabert.